

dighed i det pågældende land eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse, hvilket på nuværende tidspunkt kun vil sige engelsk. Dette vil blive præciseret i indsendelsesbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1331 af 14. december 2004. Har virksomheden ikke sine værdipapirer optaget til notering eller handel på en fondsbørs eller en autoriseret markedsplads her i landet, men derimod på et reguleret marked i mindst ét andet EU/EØS-land, skal årsrapporten og andre dokumenter, der indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af årsregnskabsloven, indsendes på et sprog, der enten anerkendes af den kompetente myndighed i det land, hvor værdipapirerne er optaget til handel, eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse.

Vælger virksomheden i den sidste situation at indsende dokumenterne på et sprog, der ikke anvendes i internationale finansskredse, skal virksomheden også indsende dokumenterne på enten dansk eller et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finansskredse.

Det foreslåede *stk. 5* gennemfører direktivets artikel 20, *stk. 7*. Efter den foreslåede bestemmelse skal spørgsmål om ansvaret for afholdelse af omkostninger til oversættelse af årsrapporter og andre dokumenter, der skal indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af årsregnskabsloven, med henblik på retssagen i søgsmål, der indbringes for en domstol her i landet, afgøres i overensstemmelse med dansk lovgivning.

Til nr. 10

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen i værdipapirhandelslovens § 83, *stk. 3*, jf. forslagens § 1, nr. 85.

Til § 6

Til nr. 1

Overskriften til § 16 foreslås ændret fra "Betalingsformidling" til "Pengeoverførsler", da "Pengeoverførsler" dækker mere præcist over indholdet af forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, der fremover vil regulere området for pengeoverførsler, jf. forslagens § 6, nr. 3.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er en følge af Kommissionens forslag til forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler. Formålet med forordningen er at sikre, at oplysninger om indbetaler ved en elektronisk pengeoverførsel er tilgængelige for de myn-

digheder, der har til opgave at bekæmpe hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, således at arbejdet hermed lettes. Forordningen foreligger på nuværende tidspunkt alene som et forslag, men forventes at træde i kraft den 1. januar 2007. Forordningen vil gælde direkte i dansk ret.

Forslaget indebærer, at de gældende regler om betalingsformidling ophæves og i stedet afløses af reguleringen i forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler. Da clearings- og afviklingssystemer ikke er omfattet af forordningen, er undtagelsen for disse i den gældende lovs § 16, *stk. 2*, ikke videreført.

Forordningen indeholder imidlertid en mulighed for medlemslandene til at fastsætte visse undtagelser fra forordningens krav. Det er i den forbindelse nødvendigt at indføre bestemmelser i hvidvaskloven, der gennemfører denne mulighed for at undtage fra forordningens krav.

Forslaget til bestemmelsen i § 16, *stk. 2*, gør brug af forordningens ene mulighed for at undtage nationale pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser på op til 1.000 euro fra oplysningskravene om indbetaler, jf. forordningsforslagets artikel 2(2)(b). Undtagelsen vedrører eksempelvis giroindbetalinger.

Undtagelsesmuligheden er ifølge forordningen betinget af, at den person eller virksomhed, der formidler betalingen, er omfattet af kravene i 3. hvidvaskdirektiv. Er den person, der formidler en betaling, omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, vil denne betingelse i forordningen være opfyldt. Eksempelvis er Post Danmark, der varetager giroindbetalinger i Danmark, omfattet af hvidvaskloven.

Derudover er det en betingelse, at betalingsmodtagerens betalingsformidler har mulighed for at spore pengeoverførslen tilbage til indbetaleren af beløbet. Det er derfor et krav, at der er en aftale mellem betalingsmodtageren og indbetaleren, der ved hjælp af oplysninger fra betalingsmodtageren gør det muligt at finde frem til indbetaleren. Inden en vare eller tjenesteydelse leveres, vil der derfor skulle foreligge en aftale mellem den, der betaler ydelsen (kunden), og den, der modtager betalingen (leverandøren).

Giroindbetalingssystemet i Danmark giver mulighed for, at en person kan betale en anden persons regninger. Forslaget indebærer, at den mulighed kan opretholdes.

Forslaget til bestemmelsens § 16, *stk. 3*, gør brug af forordningens anden mulighed for at undtage fra oplysningskravene om indbetaler ved pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennytt-